

DECIZIA nr.103/10.02.2017
privind solutionarea contestatiei formulata
de doamna X,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 61191/29.12.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 2 a fost sesizata de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice, cu adresa nr.X/29.12.2016, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.X/29.12.2016, completata cu adresa nr.X/30.01.2017, inregistrata la D.G.R.F.P.B sub nr.X/30.01.2017, cu privire la contestatia formulata de doamna X, CNP X, cu domiciliul in Bucuresti, Str. X, nr. X, bl.X, sc.X, etj.X, ap.X, Sector 5.

Obiectul contestatiei remisa prin posta la data de 23.02.2016 si inregistrata la Administratia Sector 5 a Finantelor Publice sub nr. X/26.02.2016, precizat prin adresa inregistrata sub nr.X/16.01.2017 il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2015, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 19.02.2016, emisa de Administratia Sector 5 a Finantelor Publice, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de **S lei**.

Constatand ca, in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.268, art. 269, art. 270, art. 272 alin.(1) si alin.(2) din Codul de procedura fiscala, aprobata prin Legea nr. 207/2015, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna **X**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Prin adresa inregistrata la Administratia Sector 5 a Finantelor Publice sub nr. X/25.02.2016, doamna X contesta decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2015 invocand in sustinere urmatoarele:

- nu a avut vreodata bunuri mobile sau imobile asupra carora sa cedeze dreptul de folosinta, nu a semnat sau incheiat niciodata vreun contract de inchiriere care sa fie in evidenta organului fiscal;

- nu a avut alte venituri decat cele din salariu iar in ultimii ani din pensie;

- nu exista dovezi esentiale si obligatorii in emiterea deciziilor de plata accesorii, respectiv contractul de inchiriere, decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2005, declaratia speciala privind veniturile realizate pe anul 2005;

- anterior 2005 a formulat contestatie impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/05.10.2007, in suma de X lei, obligatia de plata asupra careia s-au calculat accesoriile fiind acelasi act administrativ fiscal. Prin decizia nr.X/21.02.2008 Serviciul solutionare contestatii a decis desfiintarea deciziei referitoare la obligatiile de accesorii nr.X/05.10.2007;

- actele administrativ fiscale sunt raportate la un contract de inchiriere din anul 2005, ceea ce presupune ca a intervenit prescriptia extinctiva.

De asemenea, doamna X precizeaza ca a avut 5 dosare pe rolul instantelor de judecata avand acelasi obiect, pe care le-a castigat, actele de executare fiind anulate.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. D/31.12.2015 organele de impunere ale Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina doamnei X accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de S lei pentru perioada 31.12.2014-31.12.2015.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii 2 se poate pronunta cu privire la accesoriile aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor calculate de organele fiscale in conditiile in care organul fiscal nu poate face dovada comunicarii deciziei prin care s-a individualizat debitul asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.D/31.12.2015, organele fiscale au calculat, pentru perioada 31.12.2014-31.12.2015, accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de S lei, debitul asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate fiind individualizat prin decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2005.

Prin adresa nr.X/10.01.2017 organul de solutionare a contestatiei a solicitat Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice sa procedeze la completarea dosarului contestatiei cu titlul de creanta contestat, declaratia speciala privind veniturile realizate in anul 2005 depusa de contribuabila, contractul de inchiriere nr.X/24.01.2005 in baza caruia s-a emis decizia asupra careia s-au calculat accesoriile si dovada de comunicare a deciziei prin care s-a instituit obligatia de plata asupra careia s-au calculat accesoriile.

Prin adresa de raspuns nr.X/27.01.2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr.X/30.01.2017 completeaza dosarul cu decizia contestata si dovada de comunicare a acesteia, o serie de documente (decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii, tilturi executorii), mai multe sentintele civile, somatia nr.X/16.01.2007 fara dovada de comunicare, fara inasa a anexa dovada de comunicare a deciziei prin care s-a instituit obligatia de plata asupra careia s-au calculat accesoriile.

Prin e-mailul din data de 01.02.2017, inregistrat la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/02.02.2017, Administratia Sector 5 a Finantelor Publice Bucuresti mentioneaza faptul ca "referitor la dovada comunicarii deciziei de impunere pentru plati anticipate nr.D1/15.09.2005, ne aflam in imposibilitatea de a o transmite, intrucat nu se regaseste la dosarul fiscal al contribuabilului."

Doamna X prin contestatia formulata sustine faptul ca nu a avut vreodata bunuri mobile sau imobile asupra carora sa cedeze dreptul de folosinta, nu a semnat sau incheiat niciodata vreun contract de inchiriere care sa fie in evidenta organului fiscal.

In drept, potrivit art. 21, art.44, art.45, art.85, art. 86, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pentru perioada 31.12.2014 – 31.12.2015, care prevad:

Art. 21. - (1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.[...]"

Art. 44. - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin alte mijloace cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

(2²) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (2¹), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului. [...]"

Art. 45. - (1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce nici un efect juridic. "

Art. 85. - (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. "

Art. 86. - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

[...]

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, **de la data comunicării acestora**, în condițiile în care se stabilesc sume de plată. "

*“Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere**”.*

*“Art. 120. – (1) **Dobânzile** reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv”.*

“Art. 120¹. – (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Prin urmare, dobanzile/penalitățile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul principal, in situatia in care suma datorata in contul acestui debit a fost stabilita prin decizie emisa de organul fiscal, opozabila platitorului din momentul comunicarii sau la o data ulterioara acesteia. **Efectul opozabilitatii titlului de creanta prin care s-a stabilit obligatia principala consta in aceea ca autoritatea fiscala nu este in drept sa calculeze accesorii si sa pretinda plata acestora, cata vreme contribuabila nu este obligata la plata debitului principal care a generat accesoriile pretinse.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta ca prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. D/31.12.2016, AS5FP a stabilit, pentru perioada 31.12.2014 - 31.12.2015, obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor, debitul asupra caruia s-au calculat accesoriile contestate fiind individualizat prin Decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2005 nr.D1/17.05.2005.

In ceea ce priveste dovada comunicarii deciziei de impunere nr. nr.D1/17.05.2005, prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal nu face nicio precizare si nu anexeaza niciun document in acest sens.

Intrucat la dosarul cauzei nu au fost anexate dovezile privind respectarea procedurii legale de comunicare a deciziei de impunere emisa de organul fiscal, organul de solutionare a contestatiei a solicitat Administratiei Sector 5 a Finantelor Publice prin adresa nr. X/10.01.2017, complinirea acestor lipsuri.

Drept urmare, prin adresa de raspuns nr.X/27.01.2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr.X/30.01.2017 completeaza dosarul cu decizia contestata si dovada de comunicare a acesteia, o serie de documente (decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii, tilturi executorii), mai multe sentintele civile, somatia nr.X/16.01.2007 fara dovada de comunicare, fara insa a anexa dovada de comunicare a deciziei prin care s-a instituit obligatia de plata asupra careia s-au calculat accesoriile.

Prin e-mailul din data de 01.02.2017, inregistrat la DGRFPB sub nr. X/02.02.2017, Administratia Sector 5 a Finantelor Publice Bucuresti precizeaza faptul ca “referitor la dovada comunicarii deciziei de impunere pentru plati anticipate nr.D1/15.09.2005, ne aflam in imposibilitatea de a o transmite, intrucat nu se regaseste la dosarul fiscal al contribuabilului.”

Se retine ca, desi in completarea referatului cu propuneri de solutionare a contestatiei nr.X/27.01.2017, organul fiscal precizeaza ca anterior emiterii deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, a analizat implinirea termenului de prescriptie si a constatat ca au fost emise in intervalul termenului de prescriptie somatii comunicate contribuabilei, la dosarul cauzei se regaseste o singura somatia dar fara dovada de comunicare catre contribuabila, organul fiscal neindicand cu exactitate actele administrativ fiscale care au intrerupt termenul de prescriptie.

De asemenea, se retine ca la dosarul cauzei nu se regaseste copia contractului de inchiriere nr.X/24.01.2005 si nici nu rezulta daca organul fiscal a emis vreo decizie de impunere anuala pentru a stabili daca impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuala este mai mic sau mai mare decat cel stabilit prin decizia de impunere pentru plati anticipate, tinand seama ca calcularea accesoriilor aferente platilor anticipate se face in limita soldului neachitat prin raportare la impozitul anual pe venit stabilit prin deciziile de impunere anuala.

Totodata, se retine ca doamna X a formulat contestatie impotriva deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/05.10.2007, in suma de X lei, obligatia de plata asupra careia s-au calculat accesoriile fiind acelasi act administrativ fiscal, respectiv decizia de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2005 nr.D1/17.05.2005. Prin decizia nr.X/21.02.2008 Serviciul solutionare contestatii a decis desfiintarea deciziei referitoare la obligatiile de accesorii nr.X/05.10.2007, intrucat AS5FP nu a putut face dovada comunicarii deciziei prin care s-a instituit obligatia de plata asupra careia s-au calculat accesoriile.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca, Administratia Sector 5 a Finantelor Publice a stabilit in sarcina contribuabilei accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de S lei, in conditiile in care nu poate face dovada comunicarii deciziei de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosintei bunurilor pe anul 2005 nr.D1/17.05.2005, prin care s-a individualizat debitul asupra caruia au fost calculate accesoriile contestate.

Potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanţele edificatoare fiecărui caz în parte.”

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilei si in acest scop sa-si exercite rolul sau activ, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege.

Prin urmare, se vor aplica prevederile art. 279 alin.(3) si alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

(3) Prin decizie se poate desfiinţa total sau parţial, actul administrativ atacat în situaţia în care din documentele existente la dosar şi în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situaţia de fapt în cauza dedusă

soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

Tinând cont de aspectele prezentate, organul de soluționare a contestației din cadrul DGRFPB nu se poate pronunța cu privire la legalitatea calculării accesoriilor contestate, în condițiile în care organul fiscal nu face dovada comunicării deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din cedarea folosinței bunurilor pe anul 2005 nr.D1/17.05.2005, prin care s-au stabilit plăți anticipate cu titlu de impozit pe venit, motiv pentru care în temeiul dispozițiilor art. 279 alin. (3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, **urmează a se desființa** Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. D/31.12.2015, prin care Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice a stabilit obligații de plată accesorii în suma de S lei.

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 11.4 și 11.5 din instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

“11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

Prin urmare, Administrația Sector 5 a Finanțelor Publice va proceda la verificarea existenței sau inexistenței dovezii de comunicare a deciziei de impunere pentru plăți anticipate, la analizarea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea obligațiilor de plată stabilite prin decizia de impunere pentru plăți anticipate și la stabilirea eventualelor accesorii în funcție de data comunicării deciziei cât și de dreptul de a stabili accesorii în interiorul termenului de prescripție.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art.21, art.44, art.45, art.119, art.120, art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, pct. 11.4 și 11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, art.7 alin.(3) și art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, se:

DECIDE:

Desfiintarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. D/31.12.2015, prin care s-au stabilit in sarcina doamnei **X** obligatii de plata accesorii aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor in suma de **S lei**, urmand ca Administratia Sector 5 a Finantelor Publice sa procedeze la reanalizarea situatiei fiscale a contribuabilei, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acesteia, precum si de cele retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.